

105. Högstena, Kjula sn, Öster Rekarne hd.

Pl. 48. Pl. 8: B. 754.

Litteratur: B. 754; L. 980; J. Peringskiöld, Mon.; Hermelin, Öster Rekarne härads fornlemningar s. 285, teckn.; S. Lindqvist, Fornvännen 1914, s. 221, foto; ATS: 20: 1, s. 129 (foto.).

Runstenen, som är av gråsten, står på norra sidan om landsvägen vid »Högstena backe» en plats på åsen S. om Heby, straxt söder om den vägvisare, från vilken landsvägen söderut går till Årila sn, de två vägarna norrut, den ena till Åskilstuna, den andra till Björsund. Ett par backstugor ligga öster om landsvägen och kallas Högstena, mitt emot på södra sidan står en bautasten. Stenens höjd är 1,90 m, bredden vid foten 74 cm, i toppen 30 cm, slingans bredd 10 cm.

Ristningen på runstensens övre hälft är till större delen förstörd, även på nedre hälftens högra sida mycket skadad.

Inskriften tyckes börja med kolon framför 1—8 **hulmũipr**: nedtill t. v. Dessa mynder upptaga 55 cm och därefter är inskriften utplånad på stenens hela vänstra sida. Först på toppslingan synes 9 **p** omedelbart följt av 10 **i**, en stav 5 cm uppifrån. 10 cm t. h. om **i** finnes övre staven och mellanstreckket till 11 **s**. Ordet »denna» har väl alltså varit **pinsa**. Avståndet från **hulmũipr** c:a 60 cm visar, att i mellanrummet blott uttrycket »reste sten» kunnat stå. Ovanför och något framför **pinsa** är ett stycke av övre slinglinjen bevarad, men därefter synes intet förr än ungefär mitt på högra sidan 13—14 **ur** nedtill skadade, vilka ock läsas i B. 754. Mellanrummet mellan 9—12 **pinsa** och 13—14 **ur** skulle fyllas av prep. : **iftir**: men jämte prep. **at** rymma en del av namnet därefter, som S. Lindqvist läser **piutirm**. 13 cm ovan **ur** finnes 5 cm av en stav uppifrån, som kan antagas höra till **r** i **iftir**, 5,5 cm efter **ur** 3 cm av en stav nedifrån, 6 cm därefter 4 cm av en stav nedifrån, 3 cm därefter en stav som synes ha bistav till **r** och 6 cm från toppen av denna övre delen av **n**. Namnet har kanske alltså varit en sammansättning med -björn, förmodligen [**p̄**]**urbirn**.

Därefter står **su**, som i B. 754 följes av **n**, och sedan synes intet mer i huvudslingan. Det [**sin**], som man väntar, har antagligen stått i den slinga, som nedifrån stenens högra hörn går uppåt.

På fotslingan står 22—24 **han** :, huruvida föregånget av kolon, kan ej ses, och därefter möjligen 25 **u** med stav och bistav på var sin sida om en spricka. Man väntar **uar** och 26—27 **ar** har funnits på fotslingans fortsättning, sedan den gått under huvudslingan uti inskriftens början. Av 26 **† a** återstår blott ett kors, av 24 **† r** blott 2 cm av staven upptill och måhända spår av bistavarna, och kolon därefter tyckes finnas helt. Därpå äro 28—29 **fa** tydliga i uppåtgående slinga även i B. 754. Av det därpå väntade **r** finns möjligen en återstod av nedre bistaven, sedan fotslingan gått under sig själv uppåt stenen, där platsen för 30 [**r**] måste hava varit, ty därpå följa fullt tydliga 31—32 **in** och tydligt kolon. Därpå har stått 33—35 **mip**; spåren av **† mi** äro ganska svaga och **p** så gott som oläsligt. På stenens högra kantsida står den av prep. **mip** styrda dativ **ikuari**, fullt tydlig, tyckes föregås av kolon och följes av ett snett kors och därefter av ett rakt, som sammanhänger med övre slinglinjen. Den nedre slinglinjen går upp i toppen, men det är ej klart, vad figur den där bildar.

Av korset på framsidans topp synas blott otydliga spår. Den fylliga framställningen av detta liksom av inskriften hos Lindqvist måste sägas sakna tillräcklig grund i stenens nuvarande utseende.

Inskriften är alltså följande:

: **hulmũipr** : -**pi**-**s** —**r** —**urbirn** **su**[n] **han** : **uar** : **fa** **in** : **mip̄** Högra kantsidan: : **ikuari** × +
5 10 15 20 25 30 35 40

Översättning: Holmvid (reste denna sten efter) Torbärn (?), (sin) son. Han var faren med Ingvar.